

„at nogen ældre contractmæssig Bestemmelse deri skal kunne gjøre Forandring, selv at udrede den indtraadte Skatteforøgelse, saalænge Brugscontracten vedværer.

3) Forslag af Udvalgets Medlemmer Boserup, Bregendahl, Gleerup, Jespersen, Ottesen, Rotwitt og Ulfing: Istedet herfor sættes:

„Besidderne af Lehn, Stambuse og Fideicommissgodser ansees med Hensyn til det for nævnte Bederlag som Eiere.“

4) Schacks og Steens Endringsforslag hertil: Istedetfor „det Bederlag“ sættes „de Renteforskrivninger.“

5) Subdiarirt Forslag af Udvalgets Miniretal, Hansen m. Fl.: § 6 første Stykke udgaaer.

6) Til andet Stykke:

Subdiarirt Forslag af Samme: dette Stykke affattes saaledes:

„Hvor Eiendomsretten ved Arvefaste eller lignende Overdragelser er saaledes fordeelt, at Skattelettelsen hidtil er bleven deelt mellem de Lodtagne i Eiendomsretten, og altsaa den forogede Skattebyrde nu i samme Forhold vil komme dem begge til Last, og Eiendommen er blandt dem, der tilstaaes et Penge- eller Obligationobeløb for den ophævede Skattelettelse, erholder Enhver sin forholdsmaessige Andeel heraf, hvilken Andeel Statskassen lader tilflyde Enhver især.“

7) Schacks og Steens Forslag:

Istedetfor de Ord „i Bederlagssummen for den ophævede Skattelettelse“ sættes „af Renteforskrivningerne“.

8) Til fjerde Stykke:

Udvalgets Medlem, Jacobsens, Forslag: Dette Stykke udgaaer.

9) Forslag af Udvalgets Medlemmer: Boserup, Bregendahl, Gleerup, Jespersen, Ottesen, Rotwitt og Ulfing: Dette Stykke affattes saaledes:

„Forøvrigt bliver Bederlaget altid at udbetale til Eieren, med mindre han maatte være under nogen Retsforfølgning, som kan berettigge anden Mand til deri at søge Fyldestgjørelse. I saa Tilfælde maa Sidstnævnte gjøre Anmeldelse for Finantsministeriet, som da har at indeholde Bederlaget, indtil det paa

lovslyg Maade er afgjort, til hvem det bliver at udbetale.“

10) Forslag af Udvalgets øvrige Medlemmer: Dette Stykke affattes saaledes:

„De Obligationer, som for det omhandlede Bederlag blive at udstede, kunne, naar vedkommende Pantehavere fordrer det, og derom betimelig gjøre Anmeldelse for Finantsministeriet (sefter § 7), ikke uden deres Samtykke udleveres til Eieren.“

11) Schacks og Steens Forslag: Dette Stykke affattes saaledes:

„Renteforskrivningerne kunne, naar vedkommende Pantehavere fordrer det og derom betimelig gjøre Anmeldelse for Finantsministeren, ikke uden deres Samtykke udleveres til Eieren.“

Af disse Forslag bortfaldt Nr. 2, 4, 5, 6, 7, 11, ligesom Nr. 8 frafaldtes af Forslagsstilleren. Intet af disse Forslag optoges af noget Medlem.

Ordforeren: Det er formeentlig nu kun det 1ste og 4de Stykke i Udskæft, som kan give Anledning til Forhandling, og jeg skal derom i Almindelighed bemærke, at det forekommer mig, at de ikke kunne bestaae ved Siden af hinanden. Udskæftets første Stykke gaaer ud fra det Princip, at det Bederlag, som skal gives, skal være Noget, som skal knytte sig til de i denne Sag nævnte Eiendomme, som man altsaa skal ansee som en integrerende Deel af selve Eiendommen; men det forekommer mig at vi i det Hele betragte og bør betragte dette Bederlag paa en anden Maade. Jeg veed ikke rettere, end at man altid ved Forhandlinger herom er gaaet ud fra den Anskuelse, at Bederlagets Tilstrækkelighed, ja om man vil dets Fuldstændighed, ligger for en stor Deel deri, at det gives de Vedkommende i Hænde, saa at de derved sættes i Stand til at gjøre det frugtbringende paa en anden og bedre Maade end ved blot at indbringe den Smule Rente, som kan have af Capitalen. Det er, som det blev bemærket under Forhandlingerne over § 4, en Sandhed, at den som giver strax, han giver to Gange, men dersom man ikke vil give strax andelsledes end at man vil sige, at dette Beløb skulle I have Lov til at have Renten af, saa kan man paa ingen Maade sige, at man giver enten strax eller to Gange. Vi, som have stillet Endringsforslaget til det første Stykke, vi